

L'hoquei femení trenca el gel

Les jugadores reivindiquen l'equiparació del reglament amb el del joc masculí

Text > ALFONS MILLS

Fotos > JOAN REYES

L'hoquei sobre gel ha sigut un esport tradicionalment masculí, en part a causa del contacte físic que hi ha. Tot i que avança a marxes forçades cap a una major visibilitat, encara està molt lluny d'igualar-se amb la que tenen els equips masculins. Les millors lligues femenines del món estan a anys llum del ressò i dels pressupostos de les masculines.

De moment, mundialment, en l'hoquei sobre gel femení no es permeten les càrregues físiques, tan habituals en el masculí. És una reivindicació de les esportistes que s'igualin els reglaments,

que generen una diferència important en el joc. Això fa que es cometin menys expulsions per partit i que els enfrontaments siguin més ràpids. Es veuen molts detalls tècnics i conduccions més llargues de les jugadores.

A la Cerdanya, el pressupost de l'hoquei sobre gel femení creix cada any, i les noies ofereixen uns partits molt vistosos i vibrants als aficionats, que cada cop segueixen més un equip jove, descarat i, que si continua amb aquesta progressió, no trigarà a competir pels màxims objectius.

Mentre ja prepara la cinquena temporada de competició, la secció

femenina del Club Gel Puigcerdà es reinventa any rere any. Des del primer curs les groc-i-negres s'han classificat per a les eliminatòries i han caigut en les semifinals de la Lliga. És un equip jove que pot treballar poc amb tots els efectius a causa de les obligacions de les jugadores. Una lliga igualada amb desplaçaments maratonians en bus i partits molt exigents, que cal començar a jugar just en baixar del vehicle.

Uns resultats increïbles

Les puigcerdanenques són un equip format per una barreja de jugadores de casa i d'altres procedents de l'entorn de Barcelona que practiquen l'hoquei sobre patins en línia. Això fa que no es puguin entrenar mai plegades i que es trobin per jugar els partits els caps de setmana. Tot i la falta de treball conjunt, els resultats són increïbles i les que sí que es poden entrenar ho fan tres cops per setmana sobre gel. Una de les dificultats apareix quan, per edat, les estudiants han de marxar de la comarca cap a la universitat. Cal tenir molta força de voluntat i moltes ganes per no abandonar, malgrat les dificultats. L'equip està reforçat també per alguna jugadora professional estrangera, tot i que la resta són amateurs.

El club va enamorar la portera Carolina Moreno Vaca, referent i mur de l'equip. Jugava a hoquei sobre patins en línia i es va posar sota els pals de l'equip en el primer partit. Des de fa tres anys va deixar el seu Sabadell natal per les muntanyes pirinenques, i hi va fixar residència i arrels. Habitualment s'en-

>> Carolina Moreno Vaca, atenta a la porteria en un partit contra el Quimeras Valdemoro.

>> Paula Giménez Pereiro i Cristina Caballero Vidal celebren un gol contra el CHH Txuri Urdin.

trena amb l'equip sènior masculí, tot i que per desgràcia no és permès que hi jugui. És una de les millors porteres de l'Estat, i dona seguretat i alegria a un grup amb poca experiència.

La capitana, Paula Giménez Pereiro, compagina l'esquí d'elit amb el gel. Hi ha caps de setmana que ha de recórrer tot el Pirineu per jugar un partit. I és la màxima golejadora nacional de la Lliga, amb només quinze anys. La dificultat de compaginar les dues disciplines no li treu les ganes de no renunciar a res, i continua sent una campiona de l'esquí, alhora que destaca molt en el gel.

Recuperar el temps perdut

A l'equip també hi ha una mare de família, Cristina Caballero Vidal, un exemple de superació i dedicació. Amb poc més de trenta-set anys, té dos fills al planter del club i el seu germà és defensa de l'equip sènior. La Cristina no es perd cap entrenament ni cap desplaçament. Vol recuperar el temps perdut: «Quan era jove no existia el femení. Ara que s'ha format l'equip, no puc deixar passar l'oportunitat de jugar i d'entregar-m'hi al cent per cent». Aquesta darrera temporada ha debutat en la categoria mixta U18, en la qual es permet alinear jugadores més grans, i com que el nivell és superior, fa que les esportistes millorin.

Judith Pareja Vaquero va ser cridada per la Selecció Espanyola Absoluta que va lluitar a Mèxic en el Mundial anual per pujar de categoria. És un referent en hoquei sobre patins en línia amb el Rubí Cent Patins, i la Selecció Nacional d'Hoquei Línia, amb la qual va guanyar l'or en el darrer Mundial a l'Argentina. Una de les jugadores amb més experiència amb poc més de vint-i-un anys.

En el sènior femení es dona la particularitat que les jugadores arriben a l'equip amb poc més de catorze anys, i abans dels trenta ja ho han deixat. La manca de recursos i les dificultats per a la conciliació familiar fan que les jugadores, quan freguen aquesta edat, rarament continuïn.

El material és costós, però el femení acostuma a cuidar-lo molt. Els estics o els patins els duren molt més temps que en la categoria masculina.

El Puigcerdà aspira a consolidar el projecte femení i a fer un pas més en

les temporades vinents. A poc a poc, les grades van fidelitzant socis i aficionats. I a mesura que el públic perd les manies d'anar a veure un partit femení, es trenquen barreres mentals inexplicables i es gaudeix d'un esport en el qual se sol veure més duresa.

Cada cop hi ha més nenes al planter del club, i s'han superat molts prejudicis gràcies al referent de l'equip sènior per a les noves jugadores. Ara només cal deixar passar el temps i continuar apostant amb il·lusió pel femení.

>> Paula Giménez Pereiro en un partit a Puigcerdà contra el CH Jaca.

Fitxa tècnica

Nom del club: Club Gel Puigcerdà

Any de fundació: 1958

Secció femenina: 2019 (la dècada anterior, l'equip va existir durant tres temporades)

Palmarès recent: semifinals de Lliga quatre temporades seguides

Nombre d'esportistes: 30

Nombre d'abonats: 590